

prima instanță: A. Cucerescu

dosarul nr. 3ra-277/17

(Judecătoria Centru mun. Chișinău)

instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Cernat

(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Talal Alahmad, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Talal Alahmad împotriva Biroului Migrațiune și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Serviciul de Informații și Securitate și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați în Moldova, cu privire la anularea deciziei și admiterea cererii de azil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Talal Alahmad și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iunie 2016,

c o n s t a ț ă:

La data de 19 aprilie 2016 Talal Alahmad a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrațiune și Azil, intervenienți accesorii Serviciul de Informații și Securitate și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați în Moldova, cu privire la anularea deciziei și admiterea cererii de azil.

În motivarea acțiunii reclamantul Talal Alahmad a indicat că la 21 martie 2016, prin decizia pîrîtului nr. 59/16/DR a fost respinsă cererea sa de azil, în partea motivată a acesteia precizîndu-se că dînsul prezintă un pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională, la baza acesteia fiind puse scrisorile Serviciului de Informații și Securitate nr. 25/255r din 06 martie 2015 și nr. 2/4365r din 02 noiembrie 2015.

Invocă reclamantul că decizia contestată este ilegală, deoarece Serviciul de Informații și Securitate nu are nici o legătură cu procedura de azil, respectiv acesta nu poate interveni cu informații în adresa organului responsabil de examinarea cererii, temeinicia informațiilor expuse în scrisorile indicate nefiind probată, informațiile prezentate fiind formaliste și evazive.

Susține că prin imixtiunea Serviciului de Informații și Securitate în procedura legală de acordare a azilului denotă încălcarea acestei proceduri.

Solicita reclamantul anularea deciziei Biroului Migrațiune și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 59/16/DR din 21 martie 2016 privind respingerea cererii de azil și admiterea cererii de azil în baza documentelor la dosarul nr. 15MD001814.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iunie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Talal Alahmad a depus apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Talal Alahmad și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel, invocînd prevederile art. 3,11, 16, 23, 58, 60 din Legea privind azilul în Republica Moldova, a constatat că decizia contestată corespunde cerințelor indicate în lege, astfel încît în privința acesteia nu se întrunesc nici unul din temeiurile legale pentru a dispune anularea ei.

În acest context, instanța de apel a menționat că pentru a emite decizia de respingere a cererii de azil, intimatul a examinat cererea apelantului prin prisma declarațiilor acestuia și definiției refugiatului, elementelor temerii bine-întemeiate de a fi persecutată, inclusiv elementul subiectiv și cel obiectiv, a elementelor referitoare la actele de persecuție/agent de persecuție/persecuție, fiind evaluate și riscurile de persecuție pe viitor, cererea fiind apreciată din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare, al riscului serios de amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a mai menționat că decizia nu este fondată exclusiv pe scrisorile invocate de către reclamant, intimatul referindu-se la acestea în cadrul efectuării analizei complexe a cazului prin prisma criteriilor nominalizate.

Mai mult decît atît, în acest context instanța a reținut că prin scrisoarea Serviciului de Informații și Securitate nr. 25/255r (restricționat), se indică că apelantul prezintă pericol pentru securitatea Republicii Moldova.

Concomitent, Colegiul a constatat că în scrisoarea nominalizată s-a făcut referire la sentința irevocabilă a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015, potrivit căreia Talal Alahmad a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei penale, din conținutul căreia reiese că Talal Alahmad și-a recunoscut vina

în comiterea infracțiunii imputate, acesta necontestând sentința nominalizată (f.d. 32-35).

La data de 25 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Talal Alahmad a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului recurentul a invocat că cererea sa îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare, conform art. 45 alin. (3) lit. c) din Legea privind azilul în Republica Moldova. Susține că decizia nr. 59/16/DR din 21.03.2016 este contradictorie și formalistă.

Menționează că Serviciul de Informații și Securitate, deși nu are nici o legătură cu procedura de azil, în condițiile legii indicate, prin intermediul informațiilor/scrisorilor cu caracter formalist și evaziv, influențează direct și neîntemeiat deciziile Biroului de Migrație și Azil. Despre acest fapt, înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați în Moldova (UNHCR), a sesizat autoritățile de stat a Republicii Moldova, reiterând ilegalitatea și netemeinicia acestor practici.

În acest context, reține că nici din cuprinsul Legii nr. 753 din 23.12.1999. privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, nu se înțelege, cum se pretinde în decizia contestată, faptul că informația și/sau avizul consultativ emis de Serviciul de Informație și Securitate, asigură imperativ baza de decizie autorităților statului. Din legea dată nu rezultă nici faptul că Serviciul de Informații și Securitate, este în drept să intervină în procedura de azil și să influențeze direct deciziile Biroului de Migrație și Azil, deși în speță, anume opinia Serviciului, a avut un rol decisiv atât pentru Birou, cât și pentru instanțele de judecată.

Invocă că s-a adresat către Biroul Migrație și Azil cu cerere înregistrată la data de 28.12.2015. Astfel, scrisoarea nr. 25/255r din 06.03.2015, precum și scrisoarea nr. 2/4365r din 02.11.2015 din partea Serviciului de Informații și Securitate, au fost emise anterior depunerii cererii de azil, iar până la momentul emiterii deciziei, bazate exclusiv și opinia formalistă și evazivă a Serviciului de Informații și Securitate, informația nu a fost actualizată, nefiind confirmat în nici un fel realitatea informațiilor indicate în scrisori.

Reiterează în acest context, caracterul contradictoriu al actelor/acțiunilor atât a Serviciului de Informații și Securitate, cât și a Biroului Migrație și Azil, având în vedere faptul că necăutând la informația indicată în scrisoarea nr. 25/255r din 06.03.2015, precum și scrisoarea nr. 2/4365r din 02.11.2015, pretins că, subsemnatul - prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova, în această perioadă i-a fost prelungită valabilitatea documentului de identitate temporară de solicitant de azil.

Or, se înțelege că, dînsul, nu prezintă nici un pretins pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova, în caz contrar Biroului Migrație și Azil, avînd atare informație din partea Serviciului de Informații și Securitate, urma să emită o decizie cu privire la declararea străinului persoana indezirabilă - ceea ce nu a existat. Sau, decizia contestată a Biroului și informația prezentată de Serviciul de Informații și Securitate, prin care a și fost întemeiată decizia contestată, trezește dubii rezonabile, față de legalitatea procedurii de azil, semnalînd oricărui observator obiectiv, faptul că prin atare decizii în fond contradictorii și ilegale, autoritatea emitentă, în raport cu Serviciul de Informații și Securitate, încalcă flagrant drepturile și interesele fundamentale ale recurentului/solicitant.

Astfel, susține că procedura de azil a fost încălcată, iar decizia contestată este una vădit neîntemeiată, în lipsa probelor ce ar demonstra precum că solicitantul prezintă un pericol pentru securitatea națională.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Talal Alahmad nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Talal Alahmad ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Talal Alahmad se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru